

Magalie, la "kinesioteràpia" i Déu

Magalie viu a França i és especialista en kinesioteràpia, una ciència que tracta els dolors musculars i les malalties mitjançant el moviment. A l'Opus Dei ha après que Déu l'acompanya les 24 hores del dia.

09/10/2012

Com busca Déu una persona que fa kinesioteràpia?

Quan m'ocupo de persones que pateixen, quan tinc davant al malalt, imagino que és Crist qui pateix. És una alegria alleujar Crist a través de les persones, i alleujar les persones a través de Crist.

A la consulta, alguns dies són més durs, i en aquests casos procuro mirar més vegades una imatge de la Verge que tinc sobre la meva taula de treball. D'aquesta manera, recupero la calma i procuro tractar tothom amb el mateix interès.

A més, cada dia dedico alguns minuts per estar tota sola amb el Senyor: reso, li parlo, llegeixo l'Evangelí... És l'única manera d'intimar amb Ell.

Per què pertanys a l'Opus Dei?

Vaig conèixer l'Obra en els últims anys de l'escola, quan estava molt allunyada de la fe. Ha estat un camí amb les seves dificultats.

Inicialment, em van atreure la calorosa acollida i l'alegria de l'ambient. Després, vaig participar en unes classes de catequesi sobre la fe catòlica. En poc temps, vaig començar a assistir a missa els diumenges, i després alguns dies entre setmana.

Vaig entendre que el secret per estar sempre content és viure en presència de Déu, tenint-lo sempre al costat, per imitar-lo i ser capaç d'anunciar-lo als altres. Déu vol que el busqui vivint aquest esperit.

Ara, segueixo treballant com a kinesioterapeuta. Faig esport, surto amb els amics... i també reso el rosari al metro, vaig a missa, i busco uns moments per resar i parlar amb Déu de les dificultats i alegries de la jornada.

Vas estar lluny de Déu. Ara, com cuides la teva fe?

Les classes doctrinals sobre la Creació i el Catecisme de l'Església m'han ajudat a entendre que la fe no és una cosa que s'ha de creure i prou. Cal saber en què i per què creiem.

També he entès que és difícil entendre-ho tot a la primera, i per això de vegades caldrà abandonar-se en allò que ensenya l'Església i fiar-se'n, com ens fiem de les persones que estimem.

La direcció espiritual i la confessió freqüent amb un sacerdot també m'han ajudat a escoltar consells concrets i útils adaptats a la meua vida i els meus problemes. Tot això unit, m'ajuda a anar coneixent Crist.